

نشانی برای دریافت و انتشار
ایمیل های شما
Info_sabz1388@yahoo.de
تیراژ این شماره: ۴۲۵۰۰

۱۰ شباهت احمدی نژاد با صدام

صفحه: ۹

چهارشنبه سبز علیه رئیس دولت کودتا در سراسر جهان

طرفدار پابرهنه ها در یکی از گرانترین هتل های دنیا

دعوت برای شرکت در تجمع
اعتراض آمیز نیو یورک

احمدی نژاد باید درباره کشتارها و شکنجه ها
پاسخگو باشد

اول نادیده ات می گیرند، بعد مسخره ات می کنند، سپس با تو مبارزه می کنند، اما در نهایت پیروزی با توسست. "ماهاتما گاندی"

جنبش سبز

تظاهرات بزرگ ایرانیان در
استکلهلم:

نابود باد بنیادگرایی، زنده باد
فلسطین

هنر سبز

سروده هایی از دور و نزدیک

صفحات: ۱۰-۱۲

راههای سبز

سفر احمدی نژاد در مصاحبه با
منصور فرنگ

سوژه کمدین های آمریکائی

صفحات: ۱-۸

ناشر

موسسین:

خانه فیلم مخلباف / نوشابه امیری
هوشنگ اسدی / فریبز یقانی
محسن سازگارا / علیرضا نوری زاده
فرهنگسرای پویا

مدیر اجرائی:
شهلا بهار دوست

راههای سبز

آلمان - مونیخ

ساعت 19 شروع راهپیمایی و سپس اجرای مراسم سخنرانی و بر افروختن شمع به پاد جانبازخان مراسم در ساعت 21:30 پایان می‌یابد

انگلیس - لندن

ساعت 6 تا 9 بعد از ظهر همزمان با دیگر شهرها در سراسر جهان مقابل سفارت جمهوری اسلامی ایران

اتریش- وین

شروع برنامه: ساعت ۱۷
 مکان: Westbahnhof-Mariahilferstraße
 جمعیت دفاع از حقوق مردم ایران در اتریش

سوئد - گوتنبرگ

ساعت ۱۶:۳۰ تجمع، ۱۷: حركت پارکنیگ هدن، ضلع مجاور زمین فوتیال.

بلژیک - بروکسل

میدان شومن در برابر شورای اروپا
 از ساعت 12 ظهر تا 15

آلمان - برلین

Gedächtnis-Kirche / Breitscheidplatz

آلمان - فرانکفورت و دارمشتاد
 از ساعت 19 در میدان رومبرگ

تظاهرات بزرگ ایرانیان در استکلهلم نابود باد بنیادگرایی، زنده باد فلسطین

روز یکشنبه ۲۰ سپتامبر دو گردهم آئی جداگانه در استکلهلم در میدان سرگل برگزارشد: در ساعت دوازده از سوی جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران و در ساعت دو بعداز ظهر از سوی کمیته‌ی القدس که گزارش مشروح آن توسط رادیوی سراسری فارسی زبان سوئد پژو اوک و هچنین بزرگترین روزنامه صبح کشور داکنی هتل و دیگر رسانه‌های سوئدی منتشر شده است.

تظاهرات ساعت دوازده با سه هدف همبستگی با اعتراض‌های مردم ایران، اعتراض به حضور محمود احمدی نژاد در مقر سازمان ملل و درخواست برای ترک محل سخنرانی او به ویژه از سوی سوئد و اتحادیه اروپا و نیز اعتراض به گردهم آئی روز قفس توسط کمیته‌ی القدس که نهادی بنیادگرا و طرفدار جمهوری اسلامی ایران است برگزار شد.

هدف تظاهرات دوم به گفته‌ی مسئولان آن گرامی داشت روز قدس و پشتیبانی از حقوق مردم فلسطین بود اما در تظاهرات آن ها حمل عکس‌های خسینی و حمایت آشکار محمد عمر از سازمان دهنگان تظاهرات از جمهوری اسلامی ایران و خامنه‌ای و احمدی نژاد بروشنى گويای تلاش بنیادگر ايان اسلامي طرفدار حکومت برای حضور سیاسی در شهر استکلهلم بود. برگزاری این تظاهرات به لیل اعتراض ایرانیان در میدان مرکزی شهر با محافظت شدید پلیس همراه بود

چهارشنبه سبز علیه رئیس دولت کودتا

در سراسر جهان

زمان و مکان تظاهرات در شهرهای مختلف جهان کاروان‌های

صلح و آزادی از سراسر آمریکا راهی نیویورک شده اند. پشتیبانی وسیع ایرانیان دیگر کشورها از کاروان‌های صلح و آزادی و برگزاری هم زمان تظاهرات اعتراضی در بیشتر شهرهای بزرگ اروپا، بار دیگر به جهانیان نشان می‌دهد که ایرانیان احمدی نژاد را ریس جمهور خود نمی‌دانند.

آمریکا - نیویورک

محل تظاهرات در 23 سپتامبر در پارک داک هم‌شولد نزدیک خیابان اول از ساعت 12:30 تا 18:30
 24 سپتامبر بر روی پل بروکلین 24 سپتامبر در جلو «دیوار صلح»، واقع در «شان دو مارس»، ساعت 18 تا 20

آلمان - کلن

ساعت 16 تجمع در محل روکل پلاتز و ساعت 17 شروع راهپیمایی

آلمان - هامبورگ

تجمع از ساعت 18:30 در مقابل رادهاؤس مارکت

راههای سبز

درگیری به پایان رسید. در پایان ایرانیان از پلیس سوئد سپاسگزاری کردند. لازم به یادآوری است که مسئولین جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران ضمن اعتراض به انعکاس نادقيق تظاهرات ایرانیان که در رویارویی با تظاهرات ضد اسرائیلی هواداران فلسطینی ها بلکه در اعتراض به جمهوری اسلامی ایران و تجمع طرفداران آن بود در مصاحبه های خود گوشزد کردند که در تظاهرات خود از حقوق حقه فلسطینی ها نیز دفاع کرده اند. از جمله روزنامه داگنر نی هتر در روز 21 سپتامبر در صفحه 15 در خبری تحت عنوان "مخالفان حکومت ایران از فلسطینی ها دفاع میکنند" مینویسد: "ششم بیماری از ایرانیان در فرداي تظاهرات دیروز استکهم برانگیخته شده است. آنها احساس میکنند تصویر نادرستی از آن ها در رسانه ها بازتاب یافته است. مهرداد درویش پور از جمعیت دفاع از حقوق مردم ایران میگوید ما علیه حکومت ایران و علیه حضور احمدی نژاد در سازمان ملل متحد تظاهرات کردیم. ما هیچ مخالفی با فلسطینی ها نداریم و از حق تشکیل دولت مستقل توسط آن ها و صلحی عادلانه دفاع میکنیم. اما در گزارش رسانه ها ما تلویحا به عنوان دوستان اسرائیل معرفی شده ایم. حال آن که هدف تظاهرات ما نشان دادن مخالف با حکومت ایران بود".

نيويورك هم سبز می شود

بهرام رفیعي

محمد احمدی نژاد در حالی قرار است برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل روز 31 شهریور ماه تهران را به مقصد نیویورک ترک کند که از مدتی پیش این سفر او با حاشیه ها و اخبار منقاوتی همراه شده است. تازه ترین اخبار در این زمینه که بصورت گسترده در فضای اینترنت و رسانه های خارجی منتشر شده و حتی مورد تایید خبرگزاری های دولتی و رسانه های وابسته به آنها نیز قرار گرفته لغو اجاره محل سخنرانی و ضیافت شام احمدی نژاد در نیویورک است. در همین باره شبکه خبر صدا و سیما در بخش های خبری خود اعلام کرد: "هتل هلم اسلی منطقه منهنه نیویورک، رزرو بکی از سالان هایش را که از جانب

در گردهمایی ایرانیان در ساعت 12، تظاهرکنندگان ضمن تاکید بر این که احمدی نژاد رئیس جمهور مردم ایران نیست خواستار برگزاری انتخابات آزاد و دمکراتیک زیر نظر مراجع بین المللی شدند. مهرداد درویش پور از مسئولین برگزاری تظاهرات نخست از ضرورت حمایت فعلی از مبارزات مردم ایران علیه استبداد دینی حاکم در ایران سخن گفت. او سپس هدستی گروه نژاد پرست دمکرات های ملی سوئد و حزب الهی ها و بنیادگر ایان ایرانی و عرب را در برگزاری تظاهرات در دفاع از جمهوری اسلامی و سو استفاده از ستم بر مردم فلسطین را محکوم نمود و در پایان بنیادگر ایان ایران و منطقه را نیز خطری برای صلح خواند. در قطعنامه تظاهرات ایرانیان ضمن تاکید بر اراده مردم ایران برای شکست دولت کودتا و استبداد بینی در ایران، از خواست مردم فلسطین مبنی بر تشکیل دولت مستقل و برقراری صلح عادلانه بین اسرائیل و فلسطین نیز حمایت شده است. لازم به یادآوری است که گروه های فلسطینی نیز تظاهرات ساعت 2 بعد از ظهر بنیادگر ایان اسلامی در همراهی با نژادپرستان سوئدی را محکوم کردند.

تظاهرات ایرانیان آزادیخواه طبق مجوز پلیس ساعت یک خاتمه یافت و مسئولین برگزارکننده رسما اعلام کردند که از این پس مسئولیتی در تضمیم شرکت کنندگان مبنی بر حضور و یا ترک میدان ندارند. اما تاکید کردن اگر کسانی مایل به ترک میدان نیستند از هرگونه خشونتی خوداری ورزیده و به اعتراض خود به گونه ای مساملت آمیز ادامه دهند. به گفته رادیو پژواک در پی آن شرکت کنندگان موقتا محل وسط میدان را خالی کردند، اما به اجتماع خود در اطراف میدان ادامه دادند. پلیس با کشیدن نوار و قراردادن چند خودرو را برای وارد شدن به وسط میدان بست. با این همه از ساعت 14 مجددا ایرانیان در دور میدان مرکزی شهر گرد آمدند و بر تعداد آنها دائم افزوده شد. در "ضد تظاهرات" ایرانیان از ساعت 2 بعد از ظهر که به هیچ گروه و دسته ای تعلق نداشت و در آن از گروه های گوناگون شرکت داشتند، ایرانیان شعار هایی علیه حزب الله و جمهوری اسلامی ایران، نژادپرستی، بنیادگر ای و همچنین در دفاع از مردم فلسطین سر دادند. از جمله پلاکاردهای که در تظاهرات ایرانیان به چشم می خورد پلاکاری است که در آن شعار نابود باد بنیادگر ای، زنده باد فلسطین" نوشته شده است. این تظاهرات با پایان تجمع حزب الهی ها در ساعت 16 بعد از ظهر در فضایی پر التهاب و گاه نتش آلد اما بدون گزارش از خشونت و

راههای سبز

او همچنین با اعلام این که "فعالیت هسته ای ایران هیچگاه تعطیل نمی شود" در پاسخ به پرسشی درباره این که آیا سناریویی هست که ایران بخواهد در راستای ایجاد یک بمب هسته ای حرکت کند از دادن جواب منفی خودداری کرده و گفت «ما نیازی نمی بینیم».

در کنار این گفت و گو همچنین محمود احمدی نژاد در سخنرانی اش در روز قدس بار دیگر کشثار بیهودیان را "افسانه" و "دروغ" خواند. تاکید دوباره او بر نقی هولوکاست، واکنش های فراوان و اعتراض بسیاری از کشورهای اروپایی و آمریکا و حتی روسیه را نیز در پی داشت که به گفته کارشناسان احمدی نژاد و تیم مشاورانش نیز از این موضوع در آستانه سفر او برای مهم جلوه دادنش نیاز به این مساله داشتند.

این همه در حالی است که محمود احمدی نژاد همواره در سفرهای پیشین خود به امریکا نیز هر بار با تاکید بریک موضوعی سعی کرده بود تا در مرکز توجه قرار بگیرد.

او در سفر اولش به امریکا که در سال ۸۴ و سه ماه پیش از آغاز به کارش در دولت نهم انعام شد در مقر سازمان ملل اعلام کرد که "ایران آماده صدور سوخت هسته ای به دیگر کشورهاست" و به این ترتیب خودش را مطرح کرد. او در دیگر سفرهایش نیز با نقی هولوکاست و اعلام این که در ایران همه گونه آزادی وجود دارد و همینطور سخنرانی اش در دانشگاه کلمبیا خودش را مورد توجه قرارداد.

هر چند در تمام سفرهای پیشین احمد نژاد نیز بسیاری از ایرانیان اعتراض خود را به حضور او در مجمع عمومی سازمان ملل اعلام کرده بودند اما با این حال بسیاری معتقدند که این سفر با توجه به حوادث اخیر در کشور، تقلیل در انتخابات، کشثار و سرکوب معترضان و دستگیری بسیاری از فعالان سیاسی و روزنامه نگاران، سفر به مراتب پرحاشیه تری برای او خواهد بود.

ایرانی ها به منظور ضیافتی با حضور برخی گروه های مردمی و محمود احمدی نژاد در نظر گرفته شده بود، لغو کرد. همچنین خبرگزاری دولتی ایرنا نیز با تایید این خبر مدعی شد که "این اقدام به تنبل کارشکنی و نامهنجاری های مشاوران رئیس جمهور آمریکا که جزو موسسین گروه «اتحاد بر ضد ایران هسته‌ای» هستند، صورت گرفته است". بنابراین اعلام شده از سوی خبرگزاری های رسمی کشور احمدی نژاد ۳۱ شهریورماه تهران را به مقصد نیویورک ترک می کند و اول مهرماه در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی می کند.

مشکل محل اقامت احمدی نژاد و "پول آسود به خون"

از سوی دیگر رجا نیوز وبسایت حامی احمدی نژاد در خبری که در همین زمانه منتشر کرد ماجراهی مشکل نداشتند اثاق احمدی نژاد و محتوای نامه گروه اتحاد بر ضد ایران هسته ای برای لغو اجاره محل اقامت احمدی نژاد را مطرح کرد اما بخش هایی از خبر را حذف نمود. این وبسایت حامی احمدی نژاد مدعی شد: "دنبیس راس از مشاوران ارشد باراک اوباما در امور ایران و ریچارد هالبروک نماینده ویژه در افغانستان با تعدادی از صهیونیست های مستقر در نیویورک، مدیر هتل محل استقرار رئیس جمهور ایران را تحت فشار قرار داده اند".

این وبسایت اینترنوتی که خبرش را سایت تابناک باز انتشار داده، مدعی شد "مشاوران اوباما که از مؤسسه گروه موسوم به «اتحاد بر ضد ایران هسته‌ای» در نامه ای از طرف این گروه، از مسئولان هتل اینترکانتینتال در بارکلی نیویورک که موافق کرده است میزبانی محمود احمدی نژاد رئیس جمهور ایران را در زمان برگزاری نشست مجمع عمومی سازمان ملل در ۲ هفته آینده به عنوان گیرد، انتقاد کرده اند".

رجا نیوز که مبنع خبر خود را روزنامه اسرائیلی بدیعوت آغار و نوت ذکر کرده، در ادامه نوشت: "این گروه در نامه خود به مدیریت هتل آورده ؛ مکان های کار و کسب در نیویورک نایاب «پول آشته به خون» این حامی تروریسم را پذیرند. آیا سود منافع کوتاه مدت اقتصادی که از اقامت هیئت ایرانی به دست می اید از پیامدهای جدی حمایت از تروریسم دولتی بیشتر است؟" نیویورک سبز و ایرانیان مقیم آمریکا و کانادا

اما این همه ماجراهی سفر محمود احمدی نژاد نیست چرا که بسیاری از ایرانیان مقیم آمریکا و کانادا که در انتخابات اخیر ریاست جمهوری شرکت کرده اند نیز برنامه های مختلفی را برای اعتراض به حضور احمدی نژاد در نیویورک در نظر گرفته اند.

ایرانیان مقیم آمریکای شمالی در طرحی که از آن با عنوان "نیویورک سبز" نام برده می شود مقرر کرده اند تا با حضور در محل های رفت و آمد احمدی نژاد، در مقابل مرکز سازمان ملل و همچنین محل اقامت او اعتراض خود به تقلب در انتخابات و کشثار مردم و زندانی کردن فعالان سیاسی و معترضان انتخابات را اعلام کنند.

ایرانیان مقیم آمریکای شمالی برای این طرح برنامه هایی مانند سفر دانشجویان ایرانی مقیم آمریکا از نام ایالت ها به نیویورک، سفر جمعی دانشجویان ایرانی مقیم کانادا با دوچرخه به نیویورک، انتشار پوستر های بزرگ از تصاویر میرحسین موسوی و مهدی کروبی، ایجاد زنجیر سبز انسانی با پلاکاردهایی که نشان می دهد احمدی نژاد رئیس جمهور منتخبشان نیست را تاکنون اعلام کرده اند.

تکرار ماجراهی هولوکاست و گفت و گو با انسان بی سی

این اما بخشی از ماجراهی سفر احمدی نژاد است، چرا که او و تیم مشاورانش برای این که در آستانه سفر به نیویورک مورد توجه رسانه های بین المللی و لو به هر قیمتی قرار بگیرند، دو موضوع را در چند روز اخیر مورد تاکید قرار دادند.

ابتدا محمود احمدی نژاد که پس از انتخابات ریاست جمهوری از گفت و گو با رسانه های خارجی پرهیز می کرد با شبکه خبری آن بی سی آمریکا گفت و گویی انجام داد.

او در این گفت و گو که بیشتر حول محور فعالیت های هسته ای ایران صورت گرفت سعی کرد تا دوباره توجه افکار عمومی نگران جهان را به خود جلب کند. احمدی نژاد در این گفت و گو با اشاره به این که "توانایی موشکی ایران برای دفاع کامل کافی است" در جواب پرسش خبرنگار شبکه آن بی سی درباره احتمال حمله به ایران گفت "واکنش ما هم پشیمان کننده است".

راههای سبز

احمدی نژاد در نیویورک بی خانمان مانده است؟

طرفدار پاپرهنه ها در یکی از گرانترین هتل های دنیا

پروانه و حیدمنش

خبری چند روز گذشته حاکی از آن بود که با فشار مشاوران دولت اوباما بر هتل اینترکاتینتال، رزرو هتل محمود احمدی نژاد و همراهانش لغو گردیده است. شبکه انبیسی نیویورک گزارش داده است هتل مجلہ هلمسلی نیز با فهمیدن اینکه احمدی نژاد قصد حضور در یک مراسم شام را دارد، آن را لغو کرد؛ مراسمی که پیشتر از سوی یک گروه دانشجویی رزرو شده بود.

اما چه قدر این سخنان به واقعیت نزدیک است و احمدی نژاد امسال در کجا اقامت خواهد گزید؟ در این روزها گشتنی چند ساعته در نیویورک، هر کسی را متوجه پرچم‌های سازمان ملل می‌کند که بر فراز درهای ورودی هتل‌های مختلفی آویزان است. این یعنی مراسم مجمع عمومی سازمان ملل نزدیک است و این هتل‌ها میهمانان بسیاری را از سراسر جهان میزبان خواهد بود.

شایعات مبنی بر لغو رزرو هتل محمود احمدی نژاد در نیویورک و فشار گروه موسوم به «اتحاد بر ضد ایران هسته‌ای» بر میریت این هتل جهت لغو رزرو، ما را بر آن داشت تا نخست به هتل اینترکاتینتال و سپس هلمسی سری بزنیم. بر فراز در ورودی هتل، پرچم آبی رنگ سازمان ملل در باد می‌رقصد. هتل پنج ستاره و مجله اینترکاتینتال سال گذشته نیز در زمان نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد میزبان محمود احمدی نژاد بود.

فضای هتل از همین روزها نیز امنیتی به نظر مرسد. حضور تعدادی ماسین پلیس جلوی در ورودی هتل، تعداد چشمگیر کارکنان هتل که در لابی مدام در حرکت و کنترل اوضاع هستند و برگه‌هایی که به میهمانان هتل داده می‌شود و از آن‌ها می‌خواهد در طول مدت نشست مجمع عمومی سازمان ملل، از گیت امنیتی عبور و مرور کنند و هیچ میهمانی را با خود به داخل هتل نیاورند، همگی حاکی از حضور میهمانان ویژه این هتل است.

هر چند کارکنان هتل از پاسخ‌گویی در خصوص حضور احمدی نژاد طرفه می‌رونند و توضیح دادن در خصوص میهمان‌های هتل را غیر قانونی و خلاف امنیت آنان می‌دانند. تلفن موبایل مدیر امور رسانه‌ای هتل، کارولین کونیهان نیز مدام روی پیغام‌گیر می‌رود و سوال من مدام تکرار می‌شود:

«سرکار خاتم کونیهان، روزنامه‌نگاری ایرانی سستم و می‌خواستم در باره فشارهای مشاوران اوباما بر هتل شما جهت لغو رزرو اسیون محمود احمدی نژاد بپرسم؟ آیا شما رزرو احمدی نژاد را الغو کردید؟»

سرگردانی در هتل پنج ستاره و مجله و انتظار برای گرفتن پاسخ، مدام چهره محمود احمدی نژاد را جلوی چشم مجسم می‌کند که در حمایت از فقر و رجایی وار زیستن سخن می‌راند و اینک قرار است در این هتل در نیویورک سر بر بالین بگذارد. این انتظار پایان شیرینی برایم دارد. زیرا دیدن چهره سه نفر از مقامات بیلیمایتیک ایرانی در لابی هتل که این پا و آن پا کنند و مدتی نیز روی میل‌های راحت آن لم می‌دهند و نیز چند ایرانی دیگر که بیشتر شیشه ماموران اطلاعاتی‌اند، تمامی شکام را در این باره که احمدی نژاد در این هتل اقامت خواهد گزید، بر طرف می‌کند.

دعوت چهره‌های سیاسی برای

شرکت در تجمع اعتراضی آمیز نیویورک

سرکوب‌های مدام زمامداران جمهوری اسلامی، چنان آشکار شده است که حتی علی خامنه‌ای- متهم اصلی این بروونه - نیز به اعمال شکنجه و جنایت در حمله به کوی داشتگاه و بازداشتگاه که ریزک اعتراض کرده است. نیروهای نظامی و شبه نظامی رژیم مردم را به خاک و خون کشیدند، اما به جای محکمه‌ی جنایت کاران، فرزندان دلیر ایران زمین را بازداشت کرده و در سلوی های انفرادی شکنجه و مورد تجاوز قرار دادند. اگر فقط به حوادث پس از انتخابات ریاست جمهوری 22 خرداد بنگیریم، باز هم با «جنایت جمهوری اسلامی علیه بشریت» مواجه خواهیم بود. تمامی رهبران جنبش سبز، خواهان محکمه‌ی جنایت کاران شده اند. این در خواست آن چنان فرآگیر شده است که حتی برنامه ریز و سازمان دهنده‌ی اصلی جنایت علیه بشریت نیز در سخنان علی و عده داده است که قاطع‌انه با آنان برخورد شود. اما به گمان ما امید بستن به بیدادگاه‌های رژیم برای اجرای عدالت، آرزویی متحقق ناشدنی است. همین دلیل کمپین مبارزه با «جنایت علیه بشریت» در جمهوری اسلامی با امضای هزاران ایرانی در سراسر جهان سامان یافته است تا به سهم خود در دادخواهی شهاده، زندانیان، شکنجه و سرکوب شدگان جنبش سبز مذکور اسی خواهی مردم ایران سهیم باشد.

این کمپین از هموطنان مقیم خارج از کشور دعوت می‌کند تا در مراسم اعتراضی یک روزه در 26 سپتامبر 2009 (4 مهر 1388) در شهر نیویورک حضور یابند و ضمن گفت و شنود، جنایات علیه بشریت در ایران را به آگاهی جهانیان برسانند.

زمان: شنبه 26 سپتامبر 2009 - ساعت 16-9.

Time: Saturday, September 26th 2009 , 9:00am – 4 pm

بر واند آبراهامیان. 2- داریوش آشوری. 3- آینده آزاد. 4- مستوره احمدزاده. 5- فرامرز اصلانی. 6- تورج اتابکی. 7- تقی اسدی. 8- هومن افشار. 9- علی افشاری. 10- رضا افشاری. 11- فربیا امینی. 12- محمد ارسی 13- محمد اقتداری. 14- رویا ایرانی 15- حسین باستانی. 16- محمد برقعی. 17- مهرزاد بروجردی. 18- علی بنوعزیزی. 19- رضا برآهی. 20- سهراب بهداد. 21- رضا بورقانی فراهانی. 22- آصف بیات. 23- شهرنوش پارسی پور. 24- باقر پر هام. 25- رامین جهانبگلو. 26- مهدی جامی. 27- میهن جزئی. 28- رمضان حاجی مشهدی. 29- هوشنگ حسن پاری. 30- علی اصغر حاج سید جوادی. 31- مهدی خانباباطهرانی. 32- بهروز خلیق. 33- کامران دادخواه. 34- حمید دباشی. 35- شیرین دخت دقیقین. 36- سوسن دیهیم. 37- مصطفی رخ صفت. 38- مهران راد. 39- حسن زرهی. 40- آرش سبھانی. 41- ابراهیم سلطانی. 42- فرج سرکوهی. 43- بیژن شاه مرادی. 44- مسعود شب افروز. 45- کریم شامبیاتی. 46- معصومه شفیعی. 47- شهلا صالح پور. 48- احمد صدری. 49- محمود صدری. 50- فرهاد صوفی. 51- حسین ضیایی. 52- مسیح علی نژاد. 53- رضا فانی یزدی. 54- مهدی فتاپور. 55- نهضت فرنودی. 56- منصور فرنگ. 57- علی فردوسی. 87- رعناء فرحان. 59- هادی قائمی. 60- فیروز حکاک. 61- علی اکبر قبری. 62- عبدی کلانتری. 63- احمد کریمی حکاک. 64- حسین کمالی. 65- نیک آهنگ کوثر. 66- منصور کوشان. 67- کیان کاتوزیان. 68- علی کشتگر. 69- ناصر کاخسار. 70- بهزاد کریمی. 71- کاظم کردوانی. 72- اکبر گنجی. 73- مسعود ماقان. 74- مجید محمدی. 75- علی اکبر مهدی. 76- روزبه میرابراهیمی. 77- امید معماریان. 78- مجتبی مهدوی. 79- والنتاین مقدم. 80- حسن مکارمی. 81- شیرین نشاط. 82- محمد رضا نیکفر. 83- ابراهیم نبوی. 84- مهدی نوربخش. 85- شاهین نفی. 86- نیکزاد نجومی. 87- فرهاد نعمانی. 88- حسن نایب هاشم. 89- فرزین وحدت. 90- سهیلا وحدتی. 91- نادر هاشمی. 92- عطا هوشتنیان. 93- عبدالحسین هراتی. 94- محسن یلغانی. 95- بهزاد یغماییان.

راههای سبز

یک مقام کاخ سفید پنچشنبه شب به همین اندازه یکدنه بود. وی گفت: "دیدار احمدی نژاد و اوباما - این اتفاق نخواهد افتاد. رویدادهای انتخابات ایران و پیامدهای آن را دیدید. مارفتار رژیم رانگاه می‌کردیم. در عین حال تماشای این رویدادها، این واقعیت را که یک موضوع هسته‌ای وجود دارد که باید به آن رسیدگی کنیم، تغییر نداده است؛ سخت است که آنچه دیده‌ایم روی ما اثر نگذارد." پس از تابستانی که جهان معتبرضان ایرانی را مشاهده کرد که در خیابان‌های تهران توسط نیروهای دولتی به سختی مورد حمله قرار گرفتند تا تضمین کنند که احمدی نژاد پس از انتخاباتی که جهان آن را همراه با تقلب می‌بیند به عنوان رئیس‌جمهور باقی ماند، آخرین جایی که آقای اوباما می‌خواهد آنجا باشد، در کنار رئیس دولت ایران است. کوچکترین دست دادنی بین محبوپرین شخصیت سیاسی غرب و یکی از بدنامترین دشمنان سیاسی این کشور، علاوه بر حقانیتی که به احمدی نژاد در کشورش می‌دهد، می‌تواند مخالفان سیاسی نوبای ایران را نابود کند، به رقیبان محافظه‌کار آمریکا فرست انتقاد بیشتری از رئیس‌جمهور بددهد و اسرائیل را به گوشه براند.

در همین حال آقای احمدی نژاد ممکن است ایده‌های دیگری داشته باشد: از آنجا که او با همان ناخوانده بودن در عکس‌های خبری آقای اوباما چیز کمی برای باختن و چیزی های زیادی برای بست اوردن دارد، برخی از مقامات دولتی نگران هستند. آقای احمدی نژاد با نشان دادن بی اعتمایی به نظرات غرب و نقش بازی کردن برای جمعیت، روز جمیع ضربه دیگری به اسرائیل زد و در یک راهپیمایی در تهران گفت هالوکاست یک "فسانه" است. برای برانگیختگی شدید، این زمانبندی بی عیب و نقص بود: راهپیمایی سال نو یهودی در حال آغاز است. رابرط گیز سخنگوی کاخ سفید به سرعت این بیانات را به عنوان "دروغ‌هایی تند" محکوم کرد.

آمریکا برای مذاکرات هسته‌ای با ایران، اروپا، روسیه و چین در ماه اکتبر موافقت کرده است اما آنها مذاکرات سطح پایین‌تری هستند و برای آقای احمدی نژاد فرستی نخواهد بود که آقای اوباما و عده دو سال قبل خود را محقق سازد. هر دو رئیس‌جمهور دیپلمات‌هایی را به نمایندگی از طرف خود خواهند فرستاد.

تعداد کمی فکر می‌کنند که این مذاکرات نتیجه‌ای در بر داشته باشد. بنابراین برای نمایش بزرگ این هفته نیویورک، انتظار پر زیست اوبامایی را دارند که رفشار در قبال ایران رفتار مقام پیشین خود، جرج بوش را تداعی کند. ممکن است در آغاز غریب باشد. هفته پیش آقای اوباما خود را از یکی از ابتكارات سیاست خارجی پر زیست بوش جدا کرد و تلاش برای استقرار موسک های رهگیر آمریکا در لهستان و جمهوری چک را با خاطر اعتراض روسیه کنار گذاشت. جمهوری‌خواهان این را نشانه ضعف آقای اوباما قلمداد کردند اما دولت گفته است که درست بر عکس است - این اقدام اجازه استقرار رهگیرها در جایی نزدیکتر به نظر اصلی یعنی ایران را می‌دهد و روسیه را به همکاری بیشتر در بازداشتن جاطلبی‌های هسته‌ای آقای احمدی نژاد و روحانیون تهران ترغیب می‌کند. هدف آقای بوش هم همین بود.

اکنون، آقای اوباما و آقای احمدی نژاد قرار است روز چهارشنبه برای نمایندگان کشورهای جهان در تالار مجمع عمومی سخنرانی کنند و این بدیهی‌ترین نقطه‌ای است که ممکن است این دو با هم برخورد کنند. زمانی که آقای بوش در سپتامبر 2007 در مجمع عمومی سخن گفت، آقای احمدی نژاد میان شنوندگان نشست و گوش داد و وقتی رئیس‌جمهور آمریکا ایران را به عنوان عضوی از "رژیم‌های سرکش" خواند که باید با آنها مقابله شود، واکنش خاصی نشان نداد.

زمانی که آقای احمدی نژاد سخنرانی 40 دقیقه‌ای بی‌ربط و معاندانه خود را چند ساعت بعد ایراد کرد، هیات امریکا به شکلی نمایشی تالار را ترک کردند و تنها یک منشی را برای گوش دادن گذاشتند.

این بار احتمالاً آقای اوباما از ادبیاتی به تنده آقای روابط خارجی است روز چهارشنبه بود که خواهان نخواهد کرد چرا که به هر حال او در ماههای اخیر سعی کرده مشت باز کرده خود را دراز کند؛ برای رهبر ایران نامه فرستاده و نوروز خوش را برای رژیم آرزو کرده است. اما از او انتظار نداشته باشید در تالار بشنیدن و به لفاظی‌های آقای احمدی نژاد گوش بدید.

آقای تکیه که اکنون در شورای روابط خارجی است گفت: "حتی فکر نمی‌کنم سوزان آنچا بشنیدن." او اشاره به سوزان رئیس نماینده آمریکا در سازمان ملل داشت. اما وی گفت احتمالاً نژاد احتمالاً در زمان سخنرانی آقای اوباما در تالار خواهد بود. و این غیرقابل اجتناب است. ممکن است چالوز را به سمت خود بکشد اما فکر نمی‌کنم به سمت تریبون هجوم ببرد."

"کشیدن چالوز به سمت خود" اشاره به دستدارن بنام دیگر یعنی هوگو چالوز رئیس‌جمهور و نزولهای آقای اوباما در اجلاس قاره آمریکا در ترینیاد و توباکو در ماه آوریل دارد. این دست دادن موجب ناراحتی جمهوری‌خواهان شد و

او در هتل اینترکانتینتال شماره ۱۱۱ خیابان چهل و هشتم نیویورک که تنها چند خیابان با مقر سازمان ملل فاصله دارد، چون سال قبل اقامت خواهد گزید و از آن جا راهی سخنرانی خود خواهد شد.

همزمان که دارم به سمت هتل هلمسی - که قرار بود ضیافت احمدی نژاد در آن برگزار شود - می‌روم، شماره مدیر رسانه‌ای هتل را دوباره می‌گیرم. از در که وارد می‌شوم، نگهبان جلویم را می‌گیرد و تازه نگاهم به دیوارهای هتل می‌افتد. هتل در دست تعمیر است و می‌همانی در آن اقامت ندارد؛ پس چه طور قرار بوده احمدی نژاد در ضیافت شام آن شرکت کند؟ آیا این‌ها شایعه‌راکنی‌هایی است که قرار است با آن به مظلومیت خیالی احمدی نژاد دامن بزنند؟ آیا در مقابل اقامت وی در اینترکانتینتال، لغو مهمانی شامی در هتلی در دست تعمیر نمی‌تواند کمی از خشم ایرانیان ساکن نیویورک و امریکا را بکاهد؟

از یکی از مسئولین هتل در مورد مهمانی احمدی نژاد می‌پرسم. او اظهار ای اطلاعی می‌کند و با خنده، دیوارهای هتل را نشانم می‌دهد که در دست بازسازی‌اند.

از در هتل خارج می‌شوم؛ تقریباً مطمئن احمدی نژاد در نیویورک به لطف دولستان آمریکایی اش شب بی‌خانمان نمی‌ماند.

تحلیل نیویورک تایمز از مذاکرات آتی آمریکا و ایران اوبارا و احمدی نژاد؛ دوئل در نیویورک

همین دو سال پیش بود که باراک اوباما، که آن زمان سناتوری از ایلینوی با ارزوی ریاست جمهوری بود، در مناظره مذکورانه‌ای در چارلستون اعلام کرد که خواهان مذاکره مستقیم بدون قید و شرط با رئیس‌جمهور ایران است.

این هفته پر زیست اوباما، زمانیکه محمود احمدی نژاد آتشین مزاج، که موجب ترس اسرائیل است و ریاست جمهوری‌اش مورد چالش قرار گرفته است، این فرست را پیدا می‌کند؛ هنگامی که او برای پیوستن به آقای اوباما و دیگر رهبران جهان برای سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل، در دوره ای مهریان تر و آرامتر باراک اوباما، راهی نیویورک می‌شود.

حسن دین این دو در فاصله نزدیک کنار یکدیگر قرار نگیرند. شوند این که تا ماه گذشته مشاور ارشد در امور ایران در وزارت امور خارجه دولت اوباما بود گفت: "باید سرویس مخفی را بیاورید تا موانعی سر راه به بگارد. باید قرنطینه کنید. باید سگ‌ها را بیرون بیاورید. باید مطمئن شوید از هرگونه احتمال رویارویی با احمدی نژاد جلوگیری می‌شود."

راههای سبز

های انتخاباتی بوده، دست به اعتراضات عمومی زند. این اعتراضات بطور گسترده و اکثر مسالمت آمیز بوده است. آیت الله خامنه‌ای که بعنوان فرمانده کل قوا مسئول همه عملیات نیروهای امنیتی، سپاه پاسداران، و سپیغ است، در روز ۲۹ خرداد ماه، معتبر ضمیم را تهدید کرد که در صورتی که به اعتراضات خود خاتمه ندهد، برای مقابله با آنها به زور متول خواهد شد.

در روزهای بعد از سخنان آیت الله خامنه‌ای، نیروهای دولتی با استفاده وسیع از زور و خشونت و در برخی مقاطع مرگبار، به مقابله با تظاهرکنندگان رفتند، که منجر به کشته شدن دهها نفر، رخی شدن صدها نفر و حداقل بازداشت خودسرانه ۴۰۰۰ نفر شد. دولت ایران در هفته‌های اخیر، مجموعه‌ای از دادگاه‌های گروهی را به نمایش گذاشت که اصلاح طلبان سرشناس و سایر متهمین، در این دادگاه‌ها بیانیه‌های اعتراضی می‌خوانند، که همه آنها نشانه‌های جعلی بودن را به همراه داشتند.

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران امروز گزارشی تحت عنوان "سقوط پرستان ایران به سوی حکومت استبدادی" منتشر کرد که بنفصیل و با جزئیات به خشونت‌های اعمال شده عليه حقوق می‌پردازد، که این خشونت‌ها در برگیرنده قتل، شکنجه و تجاوز جنسی بازداشت شدگان، و همچنین نقض آزادی تجمع و تشكل، بازداشت‌های خودسرانه، ناپدید شدگی، بازداشت در بی ارتباطی با دنیای بیرون، محکمات غیر عادلانه، و عدم رعایت اثیان دادرسی است.

هادی قائمی؛ هماهنگ کننده کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران گفت: "علیرغم اینکه سختگیری‌های دولتی قابل توجه است و به خشونت وسیع متول شده است، اما افراد مسئول جامعه از گروههای مختلف روحانیت، فعالان سیاسی و جامعه‌مندی با به خطر انداختن سلامتی و امنیت جانی خود، به مبارزه برای وادار کردن مسئولین به رعایت حقوق بین‌النی貌 مردم ایران و پاییندی به الزامات بین المللی ادامه می‌دهند." هادی قائمی تاکید کرد که "دولت‌های خودسرانه، ناپدید شدگی، بازداشت در بی و پیزه خود برای سفر به ایران، به این شهامت آنان ارج دهد."

از ۲۲ خردادماه تاکنون بیش از ۴۰۰۰ نفر بازداشت شده اند که حداقل ۲۵۰ نفر از آنها شخصیت‌های سیاسی، روزنامه‌نگاران، استادی دانشگاه، فعالان دانشجویی، و مدافعان حقوق بشر هستند و حدود ۴۰ نفر از آنها همچنان در بازداشت بسر می‌برند.

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران و سازمان دیده بان حقوق بشر اعلام کردند که دولت برای پنهان کردن تعداد و اسامی کشته شدگان اخیر، خانوارهای آنها را وادار می‌کند که اعلام کنند که عزیزانشان به مرگ طبیعی فوت کرده‌اند. این دو سازمان حقوق بشر اظهارات خانوارهای قربانیانی را جمع آوری کرده‌اند که ماموران دولت به آنها فشار های بسیاری وارد کرده‌اند تا از اعلام عمومی مرگ فرزندانشان خودداری کنند.

پدر یکی از این قربانیان که در اثر تیراندازی توسط نیروهای امنیتی در تظاهرات کشته شده است و خواست نامش فاش نشود، به دیده بان حقوق بشر گفت: "وقتی من به مقامات امنیتی که جسد بچه منو تحولی می‌دادند اصرار کردم که علت مرگ پسر من و چگونگی کشته شدنش را اعلام کنند، آنها با گفتن اینکه جان اعضا خانواده من در خطر خواهد بود، من را از هر مصاحبه‌ای منع کردم. آنها بعدها با گفتن اینکه اگر من دنبال ماجرا را بگیرم جان پسر دیگر در خطر خواهد بود، من را تهدید کردم. آنها همچنین مانع برگزاری مراسم ختم شدند."

ابراهیم شریفی؛ ۲۴ ساله، در روز ۲ تیرماه توسط ماموران لباس شخصی برای مدت یک هفته بازداشت شد. ابراهیم شرح شکنجه و تجاوز جنسی اعمال شده در دوره زندان را به تفصیل برای کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران اظهار کرد او گفت که بشدت ضرب و شتم شده، بارها بطور ساختگی اعدام شده و مورد آزار جنسی قرار گرفته است. وقتی که ابراهیم به قوه قضائیه شکایت کرد و به چند نفر از مقامات قضائی شرح ماجرا را گفت، نیروهای امنیتی او و خانواده اش را تهدید کردند، و او وادر شد که مخفی و از کشور خارج شود. شرح کامل اظهارات ابراهیم شریفی در گزارش "سقوط پرستان ایران به سوی حکومت استبدادی" ارائه شده است.

ستادهای انتخاباتی میرحسین موسوی و مهدی کروبی اسامی حداقل ۷۲ نفر را منتشر کرده اند که ادعایی شود که در جریان حوادث پس از ۲۲ خرداد ماه توسط نیروهای امنیتی کشته شده اند. به دلیل محدودیت بسیار شدید و تهدید مدافعان حقوق بشر و خانوارهای قربانیان، سازمان‌های بین المللی نتوانستند که اسامی همه این کشته شدگان را تائید کنند. منابع پژوهشی در سه بیمارستان تهران به کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران گفتند که ۳۴ جسد فقط در روز ۳۰ خرداد ماه تحولی این سه بیمارستان شده است.

دیک چنی معاون رئیس‌جمهور سابق هشدار داد که این می‌تواند نشانه ضعف از جانب آقای اوباما باشد. (همچنین پس از آن آقای چاوز بی‌سر و صدا به سمت آقای اوباما رفت و به او یک کتاب داد.) احمدی‌نژاد ممکن است ایده‌های مشابهی داشته باشد. پیش از این، رسانه‌های خبری ایران اشاره کردند که ممکن است بین این دو رئیس‌جمهور دیداری برگزار شود که مقامات کاخ سفید گفته‌اند احتمال این رویداد "صفر" است. عباس میلانی مدیر برنامه مطالعات ایران در دانشگاه استقرود گفت:

"احمدی‌نژاد از آن نفع بزرگی می‌برد." آقای میلانی و دیگر کارشناسان سیاست خارجی می‌گویند، رئیس‌جمهور ایران از چنین تصویری برای نشان دادن خود به جهان به عنوان "رہبر جنوب" در مقابله میان شمال و جنوب "بهربرداری" می‌کند. آقای احمدی‌نژاد قرار است در مورد آپارتايد هسته‌ای در نیوپورک صحبت کند و اینکه چرا غرب فکر می‌کند که می‌تواند تسلیحات هسته‌ای داشته باشد و هیچ کس دیگر نمی‌تواند خود را به عنوان رهبری معرفی کند که از سوی جهان در حال توسعه حرف می‌زند. در این زمینه، استدان در کنار رهبر جهان توسعه باقته می‌تواند برای آقای احمدی‌نژاد در کشورش سپیار نفع داشته باشد. و بالاخره اینکه مذاکره با ایران به عنوان عاملی به نفع احمدی‌نژاد در کشورش، آخرین چیزی است که کاخ سفید می‌خواهد.

سازمان‌های حقوق بشر:

احمدی‌نژاد باید درباره کشته‌ها و شکنجه‌ها پاسخگو باشد

(نیوپورک، ۳۰ شهریور ماه ۱۳۸۸) - کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران و سازمان دیده بان حقوق بشر از اعضای سازمان ملل متحد خواستند که در هنگام حضور محمود احمدی نژاد در نشست مجمع عمومی سازمان ملل متعدد به وضعیت بحرانی و وخیم حقوق بشر در ایران پردازند. خشونت‌های گسترده‌ای که توسط نیروهای وابسته به دولت پس از انتخابات ریاست جمهوری ۲۲ خرداد ماه در ایران اعمال شده، توسط این دو سازمان حقوق بشر مستند شده اند. این خشونت‌ها در برگیرنده کاربرد غیر قانونی خشونت مرگبار علیه معتبر ضمیمی که بطور مسالمت آمیز گهی‌بی‌ملی می‌کرند، بازداشت های انفرادی طولانی مدت و اعتراضات جعلی تحت فشار است. همچنین در باره شکنجه و تجاوز جنسی به بازداشت شدگان، ادعاهای بسیار زیادی شده است. سازمان دیده بان حقوق بشر و کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران از مجمع عمومی سازمان ملل متعدد می‌خواهد که در شصت و چهارمین نشست خود، برای تحقیق و مستند کردن نقض حقوق بشر در ایران، نماینده ای را برای سفر به ایران معززی کند.

جو استورک؛ معاون بخش خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان دیده بان حقوق بشر در مورد این خواسته چنین توضیح داد: "اعضای سازمان ملل که در مجمع عمومی حضور پیدا می‌کنند، مسئولیت دارند که اصول حقوق بشر سازمان ملل را رعایت کنند و به همین دلیل باید از ایران بخواهد که این همه نقض گسترده حقوق بشر را در ایران متوقف کند." جو استورک در ادامه تاکید کرد که "صدای جامعه بین المللی که از طریق سازمان ملل شنیده می‌شود، می‌تواند باعث تغییر بزرگی برای پایان دادن به این بحران شود."

پس از اعلام نتایج انتخابات ریاست جمهوری ۲۲ خرداد ماه، صدها هزار نفر از مردم ایران علیه آنچه آنها باور داشتند تقلب گسترده در شمارش آراء صندوق

راههای سبز

واکنش‌ها مردم و سیاستمداران آمریکا در برابر سفر دوپاره‌ی رئیس جمهور ایران چیست؟ فکر می‌کنید که این بار چه استقبالی از آقای احمدی‌نژاد بشود. آیا ممکن است یک بار دیگر شاهد برخوردهای توهین‌آمیزی نظیر دانشگاه کلمبیا باشیم؟

منوچهر متکی اعلام کرده است که احمدی‌نژاد در سخنرانی خودش می‌خواهد از صلح و همکاری و عدالت دفاع کند و حتا پیشنهادهای مشخصی برای ایجاد صلح و همکاری و عدالت بین‌المللی به مجمع عمومی ارائه بدهد! این نوع شعارها از طرف کشوری که در دون خودش بوبی از عدالت و صلح و تسامح و معرفت وجود ندارد، جدی گرفته نمی‌شود. وقتی در دون جامعه‌ایران خودی و غیرخودی وجود دارد و متنقین رژیم و آزادی‌خواهان به زندان می‌روند و آن فساد وسیع و نابرابری‌های عظیم اقتصادی وجود دارد، حرف زدن آقای احمدی‌نژاد از عدالت و صلح و همکاری در سازمان ملل را هیچ‌گنس جدی نمی‌گیرد.

بنابراین او وقتی به اینجا آید غالبا سوال‌هایی حول و هوش اظهارت قبلی وی از او می‌شود. مثلاً راجع به اسراییل، راجع به هم‌نسنگرایی و راجع به امام زمان وغیره. اخیرا هم بید که یک ویدئو از انتشار یافته که در آمریکا هم به طور وسیع پخش شده است. خود آقای احمدی‌نژاد دارد صحبت می‌کند که می‌گوید امام زمان دارد بر دنیا مدیریت می‌کند.

به احتمال بسیار زیاد از او این نوع سوال‌ها خواهد شد. یعنی دوپاره سوژه پیداکرده‌اند برای کمدین‌های آمریکایی و برای دستراستی‌های آمریکایی که او را یا مضحک جلوه بهدند یا خطرناک.

سفر احمدی‌نژاد در مصاحبه با منصور فرنگ

سوژه کمدین‌های آمریکائی

مصالحه‌گر: مریم انصاری

محمد احمدی‌نژاد برای بار سوم راهی نیویورک شده است. سفرهای قبلی وی به گفته کارشناسان به وجه بین‌المللی ایران صدمه زیادی زد. با این حال او خود مطمئن است که ملت ایران به یمن "ادبیات جدید" که او مبنی‌کرش بوده، "اختیار امور را به دست گرفته است".

دویچه وله با دکتر منصور فرنگ استاد حقوق بین‌الملل درباره پی‌آمدهای احتمالی سفر آتی ریس جمهور ایران گفتگو کرده است.

دویچه وله: انتظار دارید این بار سفر آقای احمدی‌نژاد چه نتایجی داشته باشد و آیا به نظر شما این ارزیابی که در دوره‌ی آقای احمدی‌نژاد بیشترین نزدیکی با آمریکا بوجود آمده، درست است؟

منصور فرنگ: نخبگان و کارشناسان سیاست خارجی آمریکا یکسان فکر نمی‌کنند و بیش آنها نسبت به ایران نقاوت‌های مهمی دارند. دستراستی‌ها و خصوصاً نوامحافظه‌کاران و حامیان لابی اسراییل، بهطور کلی براین باروند که رژیم ایران در درجه‌ی اول مانعی برای اسراییل و آمریکا خطرناک است. آن‌ها معقندند که رهبران ایران با خردورزی و واقع‌بینی بیگانه‌اند و تنها راه برخورد با آنها تشدید تحریم اقتصادی و فشار سیاسی و در مرحله‌ی نهایی حتاً حملی نظامی است. برخی از این افراد، امروز مشاورین سیاست خارجی آقای جان مک‌کین هم هستند.

در برابر این‌ها، بخش دیگری از نخبگان سیاست خارجی آمریکا، که در رسانه‌های گروهی هم نفوذ دارند، معتقدند که ایران هم مثل هر کشور دیگری به دنبال منافع اقتصادی و امنیتی خوشن است و مواضع تند و اینتلولزیک رهبران ایران را بیشتر باید به حساب تبلیغات منطقه‌ای و داخلی گذاشت و نه معرف انگیزه‌های واقعی رژیم ایران. از دید آن‌ها، در مرحله‌ی نهایی معادلات قدرت در منطقه و جهان و روابط‌های جناحی داخلی است که مواضع ایران را تعیین می‌کند. پس این‌ها بازاریانی هستند که می‌شود با آنها معامله کرد. در حالی که دستراستی‌ها می‌گویند اینها آخروند های فناوری هستند که اصلاً منطق و خرد سرشان نمی‌شود. در این میان آقای احمدی‌نژاد دانسته با ندانسته بهترین تایید موضع دستراستی‌ها و لابی اسراییل است.

فکر می‌کنید اگر جمهوری‌خواهان در انتخابات بعدی آمریکا پیروز نشوند، اما ریاست جمهوری آقای احمدی‌نژاد در ایران ادامه پیدا کند، آن‌موقع اینده روابط دو کشور چه خواهد شد؟

بدون تردید بین مواضع آقای مک‌کین و اوباما اختلافات اساسی وجود دارد و بهترین راه شناخت و تحلیل این اختلافات شنیدن حرفاً انتخاباتی آنها نیست. چون حسابگری‌های آن‌ها در مبارزات انتخاباتی با عملکردشان در موضوع قدرت فرق می‌کند. اما اینها مشاورانی دارند که این مشاوران هم در تئوریزه کردن مسائل خارجی و هم به خاطر مشاغلی که قبلاً در دولت‌های مختلف داشتند دارای تجربه‌های زیادی هستند.

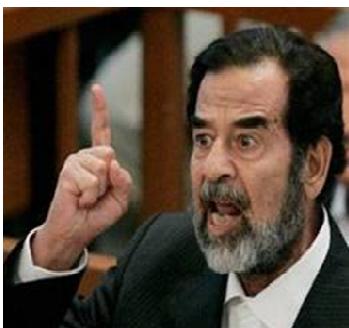
Bildunterschrift: امروز تمامی کسانی که مشاور سیاست خارجی آقای اوباما هستند خواهان مصلحت‌اندیشی، مذاکره با ایران و یافتن راهکاری هستند که بتواند برای طرفین قابل تحمل باشد. در حالی که غالب مشاوران سیاست خارجی آقای جان مک‌کین، همان مشاوران قبلی بوش هستند و رابطه‌ی بسیار تنگاتنگی با لابی اسراییل دارند.

بنابراین اگر غنی‌سازی اورانیوم، که در واقع یک مشکل اساسی است در مرحله‌ی نهایی بین ایران و آمریکا بخواهد از طریق مسالمت‌جویانه حل و فصل بشود، در ایران هم باید افراد و عنصری باشند که هماهنگ با مشاوران و یا خود آقای اوباما فکر کنند. یعنی به دنبال راهکاری باشند که بتواند حداقل خواست طرفین را ارضی کند. یعنی مثلاً غنی‌سازی اورانیوم را از نظر غلطت و کیت و نظارت بین‌المللی به مرحله‌ای برسانند که ادامه‌ی آن برای طرفین قابل تحمل باشد.

برای این کار ما افراد و شخصیت‌های ایرانی و آمریکایی می‌خواهیم که روی مصلحت‌اندیشی و یافتن راهکار مناسبی که برای دو طرف قابل قبول باشد، کار کنند. اگر احمدی‌نژاد بخواهد از تو انتخاب بشود و روش‌های گشته‌ی خوشن را ادامه بدهد، بسیار بسیار بعيد است که ایران بتواند با آمریکا به توافق برسد. اما اگر مواضع خود او تغییر بکند و یا ریس‌جمهور دیگری باشد که هماهنگ با مشاوران و یا خواست اوباما عمل کند، می‌توانیم امیدوار باشیم که این تقابل از طریق مسالمت‌جویانه حل شود.

راههای سبز

فصاحت

بصیرت

متافت

?

ندامت

عاقبت

?

۱۰ شهادت احمدی نژاد با صدام

صدق

اشارت

ارادت

لطفات

شرافت

هنر سبز

کسی خانه نیست
آزینتا قهرمان

سیاه خوابیده ایم
هر دو سیاه روى کاغذهای سفید
من و خدا
و رگهایمان در هم گره خورده
و خونمان هر دو یکی است

در سینه ام گلوله‌ی داغی ترکیده بود
و آسمان داشت در او بو می‌گرفت
مردی که در تن مرده ام
زنی که او کشته در خودش پوسیده بود
رعشه‌ی انگشتها چروکش روی ماه
دوینم دور باطل الاباطیل روی باد

شب‌ها این سقف لاعلاج
بدخواهیمان می‌کند چک چک کلمات
و چقدر تنهاییم اینجا و ...
نیست کسی
جز شعر و من و خدا

وقتی در می زنند
هر سه فریاد می زنیم
کسی خانه نیست.

سهراب رحیمی

می تابد...
تصویر ماه
بر سنگ‌ها
«کوزه‌های کنار هم چیده‌ی ماه»
می تابد از شیراز
شیراز تن
... از هیچ کناره اش
طنین رکنیاد
نمی آید
تا اینهمه نیشایور... نانوشته نمائد
از م...ی...ا...ن
می شکند
امشب!

علیشاه مولوی
در این صورت دوست ات خواهم داشت

اندوه ات اگر آبستان اندیشه نباشد سترونی
نترس ،
بگو ،
ماه مکعب :
آفتتاب مستطیل :
درخت معلق :
این شورش اصلاحی دلیل نیست
ولی این توصیه طعم تحکم دارد
چه کنم ?
من هم مردی از این قبیله ام

رضا مقصدى

در روزگار خار، گلی پرورید و رفت

آواز را برای تو می‌خواند
وقتی که در گلوی تو دیوارها نشست.
پروراز را برای تو می‌خواست
وقتی پرنده‌گان صمیمی
در پشت خاطرات مه‌آلود، گم شدند.

رو، سوی روشنایی یکدست، می‌شناخت
آنچا که شب، قصیده‌ی تاریک درد بود.
در پای خاکهای تئرک خورده
دستی به روی ساقی افسرده می‌کشید
تا نسل آب و آینه و آغازه را
مهمان شادمان درختان تئر، کند.

با ما - به او وای - سرودی سیاه خواند
وقتی کلید خانه‌ی ما در شبی بلند
با کوچه‌های خاطره، گم گشت.

پاییز را زرشاخه فرو می‌ریخت
آنچا که لحظه‌های شکوفنده‌ی درخت
تصویری از زلالی این جان سبز بود.

سر را به روی شانه‌ی خورشید می‌گذاشت
تا از میان زمزمه‌ی نور بگذرد
انگور را به خاطره انگور می‌ستود
وقتی پیاله، دور دگر داشت.

اینک شکسته در بی او راه می‌رویم
با گامهای خسته‌ی تابوت.
یک شاخه گل، نثار دلش باد و عشق او
کاینگونه بی بهار
در روزگار خار، گلی پرورید و رفت.

چندان نمائد تا که ببیند ترانه‌اش
در سرزمین باد، چه سروی به جا نهاد.
در بک شبی که راه به دنبال ماه بود
خاموش و رنجبار
چون سایه سار، از سر ما پا کشید و رفت.

هند سبز

چند اثر از مهرداد فلاح

علیرضا مجابی / م- آذرفر

چون تاشی و حشی

بیبا !
بنواز !
با حریر بلند انگشتانست
صورت رخمی مرا ،
رحم نکن
آن نمکدان و
این زخم های کهنه ای
که بر پوست من به جا مانده
مگر نقاش نیستی ؟
چون تاشی و حشی
رها کن دستانست را
و چون بذر
سپیراب کن
این تن خسته را
این "را" های اضافه را
وصل کن به سطر های بعد
که مرده می من
ایستاده در پرابرت
در همان سطэр ،
مگر نقاش نیستی ؟
مرا در چلوار سفیدی دفن کن
به دیوار بیاوز
و پایش
تاریخ نزرن
امضا نکن
بگذار این اثر
جاودانه بماند.

امین شیرزادی

تا قامت ترا به تماشا بایستم
باید که در مقابل دنیا بایستم
تاکم، شراب در تن من جاری است و - نیست
بارای آنکه بر سر پاها بایستم
تفصیر جاده نیست مرا پا نمیدهد
از بس مردم بروم ! یا بایستم!
باید برای دیدن تو از کرانه ها
چون موج روی شانه ی دریا بایستم
حالا بگو کجای جهان ایستاده ای!
تا با خیال روی تو آنجا بایستم!
مانند موج در تپ و تاب از شکستنم
دستم بگیر ساحل من ! انا بایستم
حالا تو از ترانه ی من میروی و بعد
باید کنار غربت دنیا بایستم.....

هنر سبز

مسعود میری

بنویس که اینجا پرنده ها در دست های جوان تخم می گذارند و با ران ققوس می شود

بنویس که اینجا صدا صدا صدا است که می ماند ، در سکوت ، دو انگشت رو به ماه

بنویس که اینجا مادر دو بخش ندارد ، هجی نمی شود ، چهار حرف ساده تمامش نمی کند ، بوي یاسمن نامش تمام خیابان را تسخیر کرده است

بنویس سبز سیاسی نیست ، رنگ به انسان بر می گردد و شعر همین جا لابلای وول خوردن مردم سروده می شود .

بنویس که اینجا زن ، بوسه و بستر را برد ، بازی آخر نترس برادر بود .

بنویس اینجا نترس برادر بود که خواهر ، بازی آخر را برد

بنویس که این پرنده های جوان قاف را پریده اند و روزهای کمی باقی است تا کنار گونه های تو بنشینم و قصه های هوا را گل بر دارم

گلوه سرگردان

روح سرگردان

مردم سرگردان

روز سرگردان

کوچه سرگردان

پژشک سرگردان

معلم سرگردان

معترض سرگردان

طپانچه سرگردان

مریخی سرگردان

مرگ سرگردان

ندا آقا

سلطان.

خیابان ها برای روز قدس

بی شماره
بی عدد
روزنامه ای بعد الظهر شما یم
رویدخانه ای بی نامی که تو می نامی
نه قطره ام
نه تو
باران که روی خواب سبز درختان برق می زند
سطح دلم را در این خزان بی تو بهاری کرده
و گریه گریه گریه پشت پیاله
پای چراغ با چه
وقتی که مثل علف ها
یکهوس سر از کدام بیابان بر آورده
و دیوانه وار جنون می دادی
از استکان پر از حرف.
مست از تو
من
مست از هزار و یک پیاله از آن ها که کنج خیالت
زیر کلاه ماه
دالی دالی خرابم می کردی
ای ماه بعد از آفتاب پریشان ...
تمام کلامم گم شد
از عشق و خلوت و هیجان
ای جان
همین طور شلنگ اندازراه می افتم
ردیف درختچه های خیابان کریم خان زند را
جمعه ای آخر را
تو یا یکی که نمی شناختمش پری شده بودی
پرسید عاشقی؟
و خودم مثل بچه که مردی شده حالا برای خودش
یا مردم
گفتم : قربان روی ماه فلانی
من از تمام درختان بهارتر
من از تو هم قشنگ ترم
عاشق تر از تمام درختان
وقتی که در نگاه تو اردیبهشت.
چقدر مثل جمعه ای آخر ماه مبارک ماهی
تو روزنامه ای که منم لطفن ورق بزن
و من میان حروف سربی ای اخبار برایت می میرم .

.. و هیچکس برای یک ریش تراش کهنه ی دزدی دو بار از یک سورخ گلوه نمی خورد ؟

چقدر عرض خیابان ها کم است

کوچه های بن بست هزاران در دارد

تو گز از انیرانی ات را بزن برادر.

از چای دارجلینگ مادر پیرم

در انتهای کوچه ی بی نام

بعد از شکستن پهلویم

جوان شده ام

حی این بقطان شده ام.

و باز خیابانی که عرض آن همین دقایق پیشین

تمام کوچه های جهان شد

تمام صفحه های روش تلوزیون

که منتظرم می مانند

تا به خواب کوچک رویاها بر سیم

به استکان چایی که فردا با هم خواهیم نوشید